

KS. ANTONI BONIFACY BRZEZIŃSKI COR (1820-1898)

Urodził się 5 czerwca 1820 roku. w Poznaniu. Pochodził z poznańskiej rodziny mieszczańskiej, syn Jana i Marianny ze Smolarkiewiczów,. Po ukończeniu tamtejszego gimnazjum św. Marii Magdaleny (1842) studiował teologię i filozofię w uniwersytetach w badeńskim Fryburgu i w Bonn w latach 1842-1845, następnie w poznańskim seminarium duchownym i na Uniwersytecie Wrocławskim. Wyświęcony na kapłana został 31 stycznia 1847 roku.

Otrzymał przydział na miejsce księdza Aleksego Prusinowskiego na katechetę gimnazjum i regensa alumnatu w Trzemesznie. Niedługo tam pracował. Z chwilą wybuchu powstania w roku 1848, będąc już członkiem miejscowego komitetu polskiego, wstąpił jako kapelan wojskowy do oddziałów Garczyńskiego. Pozbawiony przez rząd pruski po stłumieniu powstania urzędu katechety, zarządzał przejściowo w latach 1848-1849 parafią swarzędzką. Następnie przeniesiony został na probostwo w Baszkowie. W roku 1854 mianowany przez arcybiskupa Leona Przyłuskiego na profesora prawa kanonicznego i historii kościelnej w poznańskim seminarium duchownym.

Obok działalności naukowej i kaznodziejskiej prowadził rozległą i ofiarną akcję charytatywną jako organizator i prezes Rady Głównej Konferencji św. Wincentego à Paulo. W roku 1865 zrzekł się profesury, by wstąpić do Zgromadzenia księży filipinów w Gostyniu. W latach 1871-1874 kierował ich zakładem w Osiecznej. Po rozwiązaniu zgromadzenia przez rząd pruski w okresie walki z Kościołem (1874) przeniósł się do Krakowa, a następnie do Tarnowa. Przez lata działał tam wydatnie na polu akcji społeczno-charytatywnej, założył liczne ochronki, roztaczał gorliwą opiekę nad biednymi i wszelkiego rodzaju potrzebującymi pomocy, szczególnie także nad wygnańcami z zaboru pruskiego.

Oszczędności swe z probostwa baszkowskiego przekazał na poznańskie Towarzystwo Pomocy Naukowej. Należał do grona przyjaciół i doradców Edmunda Bojanowskiego, wziął bezpośredni udział w założeniu Zgromadzenia Sióstr Służebniczek NMP.

Zmarł 19 stycznia 1898 roku i został pochowany na Starym Cmentarzu w Tarnowie.

Spod jego pióra wyszedł szereg prac historycznych, ascetycznych i kazań okolicznościowych i pogrzebowych (np. na pogrzebie ks. A.; Prusinowskiego), m. in. *Rys dziejów św. Soboru Trydencckiego* (Grodzisk 1863), dwutomowa *Pamiętka jubileuszu dwuchsetletniego zgromadzenia ks. Filipinów na Górze świętej Gostyńskiej R. P.* (Poznań 1869), *Żywot ks. Andrzeja Kidaszewskiego* (Poznań 1864), *Zbiorek modlitw*. W rękopisie pozostawił *Kronikę Księży Filipinów*.